[2008] 10 ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 655

ମେସର୍ସ ଷ୍ଟିଲ୍ ଅଥରିଟି ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀ, ରାଉରକେଲା-I ମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4290/2008)

ଜୁଲାଇ 10,2008

[ଡକ୍ଟର ଅରିଜିତ ପଶାୟତ ଏବଂ ପି. ସଥାସିଭମ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଆବେଦନ:ବୈଧାନିକ ଆବେଦନ-ସାଧାରଣ ଢଙ୍ଗରେ ସମାଧାନ-ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ:ଉଠିଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇ ନାହିଁ-ଆଦେଶର ପଠନରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଏଥିରେ ବିବେକର ପ୍ରୟୋଗ ବିଲକୁଲ ହୋଇନାହିଁ- ଏହି ମାମଲାକୁ ନୂତନ ଭାବେ ପୁର୍ନବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଗଲା -କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1956 ।

ରାୟ/ଆଦେଶ: ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ-- ଅଧିକାର-ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ: ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶର କାରଣକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ହେଉଛି ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ଏକ ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା- କାରଣ ଅଧିକାର ହେଉଛି ଏକ ସୁସ୍ଥ ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଅଂଶ ।

ଆବେଦନକାରୀ-କରଦାତା ବିଭିନ୍ନ ଉତ୍ପାଦର ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀ ଗଚ୍ଛିତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହାର ଶାଖାଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ବର୍ଷ 2001-02 ପାଇଁ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1956 ଅନୁଯାୟୀ କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦାବି ମୁତାବକ19.25 କୋଟି ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତିକରି ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନ ବିଚାରଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ, ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ (ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀ) ଅର୍ଥର କିଛି ଅଂଶ ପଇଠ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ପୁନରୀକ୍ଷଣ ପରେ, ଆୟୁକ୍ତ 10 କୋଟି ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 2 କୋଟି ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏସଏଲପି ସଂଖ୍ୟା 5314/2006 ରେ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିଷୟରେ ବିବାଦ

କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ **31.3.2006** ମସିହାରେ, ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ ।

19.4.2006 ମସିହାରେ, ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନ ଏବଂ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉପରେ, **15** କୋଟି ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାର ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ ନକରି ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ନିକାଶ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାମଲା ପରୀକ୍ଷାଧୀନ ଥିଲା ବୋଲି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ।

ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏବଂ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ମାମଲା ପୁର୍ନବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ:

1.1. ସାଧାରଣ ଭାବରେ, କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣର ଗୁଣବତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆବେଦନ, ବିଚାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେତେବେଳେକି ଏକ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ବ୍ୟବହାର ହୋଇସାରିଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଅପିଲିୟ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଯେଉଁଭଳି ସାଧାରଣ ଢଙ୍ଗରେ ଆବେଦନଟିର ନିକାଶ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଚକିତ କରିଛି । ଏହି ଆଦେଶର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଠନ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଏଥିରେ କୌଣସି ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇନାହିଁ । ଏକ ବୈଧାନିକ ଆବେଦନକୁ ଏହି ଉପାୟରେ ସମାଧାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ବିଭିନ୍ନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଯାଇଥିଲା । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସେଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

ଅଶୋକ ଲେଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଲିମିଟେଡ ବନାମ ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ **(2004) 3** ଏସସିସି **1;** *ଅଶୋକ ଲେଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ* **(1997) 9** ଏସସିସି **10**-ମାମଲାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

1.2. କାରଣ ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପସଂହାରର ହୃତ୍‌ସ୍ପନ୍ଦନ । ଏହା ଏକ ଆଦେଶରେ ସ୍ୱଷ୍ଟତା ଆଣିଥାଏ ଏବଂ ତାହାବିନା ଏହା ନିର୍ଜୀବ ପାଲଟିଯାଏ ।

ରାଜ କିଶୋର ଝା ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ **(2003) 11** ଏସସିସି **519**-ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା।

ଏମ. ଆର. ଇନ ବ୍ରିନ୍ ବନାମ ଆମାଲଗାମେଟେଡ୍ ଇଞ୍ଜିନିଅର ସଂଘ **(1971) 1 ଅଲ ଇଆର 1148;** ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଡର *ମେସିନାରୀ (ଡୁଡଲି) ଲିମିଟେଡ ବନାମ କ୍ରାବଟ୍ରୀ* **(1974) ଆଇସିଆର୍ 120 (ଏନଆଇଆରସି)-ମାମଲାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି /**

1: 3. କାରଣର ଅଧିକାର ଏକ ସୁସ୍ଥ ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଅଂଶ; ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରୟୋଗକୁ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଅତି କମରେ କାରଣ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ଅନ୍ୟ ଏକ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଭାବିତ ପକ୍ଷ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇଛି । ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ଏକ ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶର କାରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା; ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଏହା ଏକ ବକ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । "ସ୍ଫିଂକ୍ସର ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଚେହେରା" ସାଧାରଣତଃ ନ୍ୟାୟିକ କିମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧ-ନ୍ୟାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4290/2008

7.9.2006 ତାରିଖରେ ଡବ୍ଲୁ. ପି.(ସି)ସଂଖ୍ୟା 11192/2006 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କଟକସ୍ଥିତ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ଆଦେଶରୁ ଆସିଛି ।

ଜି. ଇ. ବାହାନବତୀ, ଏସ୍. ଜି., ପରାଗ ପି. ତ୍ରିପାଠୀ, ଏ. ଏସ୍. ଜି. ଅଲତାଫ II ନାଇୟାକ, ଏ. ଜି., ଶୈଳ କୁମାର ଦ୍ୱିବେଦୀ, ଏ. ଏ. ଜି., ରଞ୍ଜିତ କୁମାର, ରାକେଶ ଦ୍ୱିବେଦୀ, ଏସ୍. ବୋରଠାକୁର, ସୁନୀଲ କୁମାର ଜୈନ, କୀର୍ତ୍ତି ରେନୁ ମିଶ୍ର, ଗୋପାଳ ସିଂହ, ଅନୁକୁଲ ରାଜ, ଶ୍ୱେତା ସିଂହ, ହେମନ୍ତିକା ୱାହି, ପିଙ୍କି, ଜେସଲ, ଆର୍. ସତୀଶ, ଭାରତ ସ୍ୱରୂପ ଶର୍ମା, ବିଜୟ କୁମାର ପଣ୍ଡିତ, ଦୟାନ୍ କ୍ରିଷ୍ଣନ, ନୀଲମ ଶର୍ମା, ଟି. ସି. ଶର୍ମା, ନୀରା ଗୁପ୍ତା, ଆଶା ଜି. ନାୟାର, ବିସ୍ମାଇ ରାଓ, ଡି. ଏସ୍. ମାହ୍ରା, ଭି. ଜି. ପ୍ରଗସମ, ଏସ୍. ଜେ. ଆରିଷ୍ଟୋଟଲ, ପ୍ରଭୁ ରାମସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ, ବିକ୍ରାନ୍ତ ସିଂ ବାଇସ୍, ବି. ଏସ୍. ବଛିଆ, ଖ୍ୱାଇରକ୍ପମ୍ ନୋବିନ୍ ସିଂ, ଡେଭିଡ ରାଓ, ତରୁଣ ଜାମୱାଲ, ଏସ୍. ବିଶ୍ୱଜିତ୍ ମେଇତେଇ, ବିଜୟ ପ୍ରକାଶ, ସଞ୍ଜୟ ଆର୍. ହେଗଡେ, ଅମିତ କେ. ଚାୱଲା, ଅରୁଣ ବର୍ମା, ବିକ୍ରାନ୍ତ ଯାଦବ, ଜତିନ୍ଦର କୁମାର ଭାଟିଆ, ମନଜିତ ସିଂ, ହରିକେଶ ସିଂ, ଟି. ଭି. ଜର୍ଜ, ଅଜୟ ପାଲ୍, ଅଭିଜିତ୍ ରୟ, ରଞ୍ଜନ ମଜୁମଦାର (ମେସର୍ସ କର୍ପୋରେଟ୍ ଲ 'ଗ୍ରୁପ୍ ପାଇଁ), ବନ୍ଦନା ମିଶ୍ର, ସହଦେବ ସିଂ, ବିଭା ଦ୍ୱିବେଦୀ, ଜି. ଭି. ରାଓ, ଏ. ସୁଭାଶିନୀ, ତବରାଜ, ଅଶ୍ୱାନୀ ଗର୍ଗ, ଅନିସ୍ ସୁହ୍ରାୱାର୍ଦୀ ଏବଂ ଆର୍. ନେଦୁମାରନ ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ **ଡକ୍ଟର ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଅରିଜିତ ପଶାୟତଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1. ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

2. ଏହି ଆବେଦନରେ ଥିବା ଆପତ୍ତି ହେଉଛି ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ପୂର୍ବରୁ 31.03.2006 ମସିହାରେ 2001-02ବର୍ଷ ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାରିତ ଆଦେଶ ହେତୁ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ଭିତ୍ତିକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନନେଇ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ନିକାଶ କରିଥିଲେ ।

3. ବାସ୍ତବ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୂଚନା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ।

ଆବେଦନକାରୀ, ଏକ ସରକାରୀ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗ, ଆନ୍ତଃ-ରାଜ୍ୟ ବ୍ୟାପାର ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀ କ୍ରମରେ ଲୌହ ଏବଂ ଇସ୍ପାତ ଏବଂ ରାସାୟନିକ ସାରକୁ ଏହାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଉତ୍ପାଦ ଏବଂ ଗୌଣ - ଉତ୍ପାଦ, ବଳକା ଏବଂ ଆଗ୍ରାହ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟରେ ବ୍ୟବସାୟ କରିଥାଏ । ତାହା ବ୍ୟତୀତ, ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହାର ଶାଖାଗୁଡ଼ିକୁ ଗଚ୍ଛିତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ କରିଥାଏ । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ, 1956 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ (ଓଡ଼ିଶା), ନିୟମ, 1957 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନିୟମ') ର ନିୟମ 12 (5) ଅନୁଯାୟୀ 2001-02 ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଉପସ୍ଥାପିତ ହିସାବ ଖାତାର ଯାଞ୍ଚ ପରେ, 19,25,41,763.00/ଟଙ୍କାର ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଦାବି ଉଠାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷରେ ସାମଗ୍ରୀର ବାସ୍ତବିକ ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣକୁ ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା:

1. ଧାରା 8 (1) (a) (b)ଅନୁଯାୟୀ ବିକ୍ରୟ	714,18,82,639.06/ଟଙ୍କା
2.ଧାରା 8 (2) (b) ଅନୁଯାୟୀ ବିକ୍ରୟ	10,37,23,857.45/ ଟଙ୍କା
3. ରପ୍ତାନୀ ବିକ୍ରୟ	10, 95, 977.00/ ଟଙ୍କା
4. ଶାଖା/ଗଚ୍ଛିତ ସ୍ତନାନ୍ତରଣ	1130,24,48,338.61/ ଟଙ୍କା
ମୋଟ	1854,91,50,812.12/ ଟଙ୍କା

ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଅଧିକାରୀ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଫର୍ମ 'ସି' ରେ କେତେକ ଘୋଷଣାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ବିଭେଦକ କର ଆଦାୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଧାରା 3 ର ଖଣ୍ଡ (a) ର ସନ୍ଦର୍ଭରେ, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ବାର୍ଷିକ ବୁଝାମଣା ପତ୍ର (ଏମଓୟୁ) ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା

ବିକ୍ରୟ, ଯାହାକୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ , ବାସ୍ତବରେ, ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବ୍ୟାପାର ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ସମୟରେ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ତେଣୁ, ଟିକସ ସାପେକ୍ଷ ଅଟେ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଟିକସ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନିର୍ଦ୍ଧାରଣର ସଠିକତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ, ରାଉରକେଲା, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଅଞ୍ଚଳର ସହକାରୀ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନ ବିଚାରଧୀନ ସମୟରେ, ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ବରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ ଦାବିର କିଛି ଅଂଶ ପଇଠ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ପୁନଃରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଆୟୁକ୍ତ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ 28.12.2005 ମସିହାରେ ପୁନଃରୀକ୍ଷଣ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା ଏସୟୁ -87/05-06ରେ 10.00 କୋଟି ଟଙ୍କା ପଇଠ କରିବାପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । *ଅଶୋକ ଲେଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* (2004 (3) ଏସସିସି 1)ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦର୍ଶାଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ, 15.02.2006 ମସିହାର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା 2.00/କୋଟି ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏସଏଲପି (ସି) ସଂଖ୍ୟା 5314/2006 ରେ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିଷୟରେ ବିବାଦ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନରେ, ଅନେକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବିପରୀତ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ଟିକସ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଦାନ ହୋଇସାରିଛି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ 31.03.2006 ମସିହାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଛନ୍ତି:

" ସୂଚନା ଜାରି କରନ୍ତୁ ।

ଏହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ରହିବ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁପାଳନରେ ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଦେୟ ସମ୍ବନ୍ଧିୟ ଦାବିର ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଏହାର କିଛି ଦିନ ପରେ, ଅର୍ଥାତ 19.04.2006 ମସିହାରେ, ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଏବଂ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରି ଏହି ମାମଲାକୁ ନିକାଶ କରିଥିଲେ। ଓଡ଼ିଶା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ(ସଂକ୍ଷେପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ) ପାଖରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ

ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନାପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । 14.08.2006 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଆୟୁକ୍ତ 15.00 କୋଟି ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ ନକରି ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ନିକାଶ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ମାମଲା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରଧିନ ଅଛି ।

4. ଯଦିଓ ଆବେଦନକୁ ଭିତ୍ତିକରି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏକ ରହସ୍ୟମୟ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଭାବରେ ଅଯୌକ୍ତିକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଯାଞ୍ଚ ନକରି, ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ ଦାଖଲ କରିଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

5. ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଏକ ବୈଧାନିକ ଆବେଦନକୁ ଏପରି ସାଧାରଣ ଢଙ୍ଗରେ ଖାରଜ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଅନେକ ରାଜ୍ୟରେ ଟିକସ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯେଉଁ ଶାଖାରେ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରି ହୋଇଛି, ରାଜ୍ୟ ଭୁଲ ଭାବରେ କାରବାରକୁ ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିଛି ଏବଂ ଟିକସ ଆଦାୟ କରିଛି ଯାହା ସାରାଂଶରେ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ ଟିକସ ଅଟେ । ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହା ବେଆଇନ ଭାବେ ଟିକସ ଆଦାୟ କରିବାର ପ୍ରୟାସ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ଏହା ଆଇନଗତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନ, 1950 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ସମ୍ବିଧାନ') ର ଧାରା 265ର ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ *ଅଶୋକ ଲେଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* (1997 (9) ଏସ. ସି. ସି. 10) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁପାତକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖାଯାଇନାହିଁ । ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଧାରା 19କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି ଯାହାକୁ ନିମ୍ନମତେ ପାଠ କରାଯାଏ:

"19. କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀ

(1) କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଶାସକୀୟ ରାଜପତ୍ରରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଧାରା 6A ଯାହାକୁ ଏହି ଅଧିନୀୟମର ଧାରା 9 ସହିତ ପାଠ କରାଯାଏ, ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ଆନ୍ତଃ-ରାଜ୍ୟ ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରାଧିକରଣ ଗଠନ କରିବେ, "ଯାହାକୁ କେନ୍ଦ୍ର ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀ (ଏଠାରେ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି)"

(2) କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ପ୍ରାଧିକରଣ ଗଠିତ ହେବ, ଯଥା:--

(a) ଜଣେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଯିଏକି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ହୋଇଥିବେ;

(b) ଭାରତୀୟ ଆଇନ ସେବାର ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ଯିଏକି ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଅତିରିକ୍ତ ସଚିବ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିବେ; ଏବଂ

(c) ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସଚିବ ପାହ୍ୟାର କୌଣସି ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଅତିରିକ୍ତ ସଚିବ ପାହ୍ୟାର କୌଣସି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅଧିକାରୀ, ଯିଏକି ବିକ୍ରୟ ଟିକସ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ହୋଇଥିବେ ।

(2A) ଉପଧାରା (2) ରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961ର ଧାରା 245-0 ର ଉପଧାରା (2) ର ଖଣ୍ଡ (a) କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡ (c) ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତ ଅଗ୍ରୀମ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାଧିକରଣରେ ଏପରି ପଦବୀ ଧାରଣ କରିଥିବା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଦସ୍ୟ, ସେ ସେହି ପ୍ରାଧିକରଣର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଦସ୍ୟ ହେବା ବ୍ୟତୀତ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାଧିକରଣଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ।

(3) ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ଦେୟ ସହିତ ସେବା ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ହେବ ।

(4) କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପ୍ରାଧିକରଣଙ୍କୁ ଏପରି ଅଧିକାରୀ ଏବଂ କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯାହା ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାଧିକରଣଙ୍କ କ୍ଷମତାର ଦକ୍ଷ ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ ।

6. ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ରାଜ୍ୟର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପରେ ଶେଷରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରିବେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିଚାର ମଞ୍ଚ, ଆବେଦନର ସାମୟିକ ନିକାଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବହୀନ ହୋଇଯାଇଛି ।

7. ଉତ୍ତରଦାତା-ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ, ତଥାପି, ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ କରଦାତା ପୂର୍ବରୁ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ଉପଲବ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

8. ସାଧାରଣ ଭାବରେ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ଆମେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନର ଗୁଣବତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥାନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଯାହା ଆମକୁ ଚକିତ କରେ ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଅପିଲିୟ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଯେଉଁ ସାମୟିକ ଢଙ୍ଗରେ ଆବେଦନଟିର ନିକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଅପିଲ ଆଦେଶକୁ ଅଭିଲେଖ ପୃଷ୍ଠା 36 ରୁ 42 ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୃଷ୍ଠାର ଏକ ଅଂଶ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନର ଆଦେଶ, ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଅଧିକାରୀ, ପଞ୍ଜୀକରଣ ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ କାରବାର ଏବଂ ଟିକସ ଇତ୍ୟାଦି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଭିନ୍ନ ତଥ୍ୟ ସହିତ ଜଡିତ । ପାରା (2) ରେ, ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପାରା 3 ରେ, ପୃଷ୍ଠା 39 ରୁ 41 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 4 ରେ, ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଉପସଂହାରମାନ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ସେଗୁଡିକୁ ନିମ୍ନମତେ ପାଠ କରାଯାଏ:

> " ମୁଁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ, ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଏବଂ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଯତ୍ନର ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛି । Rs.14,59,122.52/ ଟଙ୍କାର ଟିକସ ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଦାବି କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବାଦର ପ୍ରଥମ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ନିବେଶକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ, ଏହି ବିଚାର ମଞ୍ଚ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁ ନିବେଶକମାନଙ୍କଠାରୁ ଟିକସ ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଟିକସ ଫେରସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏପରି ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି କରିବା ବିଶ୍ୱସନୀୟ ନୁହେଁ ।
>
> ବିବାଦର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଛି ଫର୍ମରେ ଘୋଷଣାନାମା ଦାଖଲ ନକରିବା କାରଣରୁ 1,21,03375.18/ ଟଙ୍କାର ବିକ୍ରୟ କାରବାର ଉପରେ ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ତେଣୁ, ସିଏସଟି ଅଧିନିୟମ 8 (2) (B) ଅନୁଯାୟୀ ଟିକସ ଆଦାୟ କରିବାରେ ବିଦ୍ୱାନ ଏସଟିଓଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଉପରେ ଏହି ବିଚାର ମଞ୍ଚର କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ହେବନାହିଁ ।
>
> ଶେଷରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଆଦେଶରୁ 241,87,42,357.93/ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ସାମଗ୍ରୀର ଶାଖା ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବିର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ

ବିଦ୍ୱାନ ଏସଟିଓ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀର ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତଥ୍ୟମୂଳକ ପ୍ରମାଣର ଉପଯୁକ୍ତ ସତ୍ୟାପନ ଏବଂ ସଠିକ୍ ଯାଞ୍ଚକୁ ଉଚିତ୍ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏହାକୁ ବିଚାର କରାଯାଇନାହିଁ ।

9. ଏହି ଆଦେଶର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଠନ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇନାହିଁ । ଯେପରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି, ଏକ ବୈଧାନିକ ଆବେଦନକୁ ସେପରି ଭାବରେ ନିକାଶ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଆଇନର ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ କଥା ଉଠିଛି । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇନଥିଲା ।

10. କାରଣ ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପସଂହାରର ହୃତ୍ସ୍ପନ୍ଦନ । ଏକ ଆଦେଶରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟତା ଆଣିଥାଏ ଏବଂ ତାହା ବିନା ସେ ନିର୍ଜୀବ ପାଲଟି ଯାଏ । (*ରାଜ କିଶୋର ଝା ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ* 2003 (11) ଏସସିସି 519 ଦେଖନ୍ତୁ ।

11. ଏପରିକି ପ୍ରଶାସନିକ ଆଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲର୍ଡ ଡେନିଙ୍ଗ, ଏମ. ଆର. ବ୍ରିନ୍ ବନାମ *ଆମାଲଗାମେଟେଡ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟର ସଂଘ (1971) 1 ଏଏଲଏଲଇଆର୍* 1148, ମାମଲାରେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ :"କାରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉତ୍ତମ ପ୍ରଶାସନର ଏକ ମୌଳିକ ବିଷୟ । "*ଆଲେକଜାଣ୍ଡର ମେସିନାରୀ (ଡୁଡଲି) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ କ୍ରାବଟ୍ରୀ* 1974 ଆଇସିଆର୍ 120 (ଏନଆଇଆରସି) ରେ ଏହା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ: "କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାରେ ବିଫଳ ହେବା ନ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ସହିତ ସମାନ ।" "କାରଣଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ବିବାଦ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିବା ସହିତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ୍ତ ସଂଯୋଗ ଅଟେ । " କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମନିଷ୍ଠତାକୁ ବସ୍ତୁନିଷ୍ଠତା ଦ୍ୱାରା ବଦଳାଇଥାଏ । କାରଣଗୁଡିକୁ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଏହା ଯେ ଯଦି ନିଷ୍ପତି ଦ୍ୱାରା ସ୍ଫିଂକ୍ସ ର ରହସ୍ୟାତ୍ମକ ଚେହେରାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଏହାର ନୀରବତା ଦ୍ୱାରା, ଏହା ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ତାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା କିମ୍ବା ନିଷ୍ପତିର ବୈଧତାକୁ ନ୍ୟାୟୀକ ସମୀକ୍ଷ୍ୟାର କ୍ଷମତା ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇଯିବ । କାରଣର ଅଧିକାର ଏକ ସୁସ୍ଥ ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଅଂଶ; ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରୟୋଗକୁ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଅତି କମରେ କାରଣ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ଅନ୍ୟ ଏକ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଭାବିତ ପକ୍ଷ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇଛି । ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ଏକ ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶର କାରଣ, ଅନ୍ୟ

ଶବ୍ଦରେ, ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବା । "ସ୍ପିଂକ୍ସର ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଚେହେରା" ସାଧାରଣତଃ ନ୍ୟାୟିକ କିମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧ-ନ୍ୟାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ଅଟେ ।

12. ତେଣୁ, 19.10.2006ମସିହାରେ ନୋଟିସ ଜାରି କରିବା ସମୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଆମେ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ ଏବଂ ଆବେଦନଟିର ନୂତନ ବିଚାର ପାଇଁ ମାମଲାଟିକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁନଃ ପଠାଉଛୁ । କହିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିର ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନଟିକୁ ନିକାଶ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

13. ଆମେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ଆମେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିନାହୁଁ ।

14. ଏହି ସତ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ସମାନ ବିବାଦଗୁଡିକ ଏକ ପୁନରାବୃତ୍ତି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ପ୍ରଥମ ଅପିଲିୟ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଆମ ଆଦେଶର ନକଲ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ତାରିଖ ଠାରୁ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକୁ ନିକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନବାନ ହେବେ ।

15. ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ବିନା ଆବେଦନକୁ ଉପରୋକ୍ତ ମତେ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଡି. ଜି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

<u>**ଅସ୍ୱୀକରଣ**</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ
ଅନୁବାଦକ, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ